
Cites

Antoni Gaudí: M'admira el tacte exquisit amb què l'Església empra tots els estils i rep l'homenatge de totes les arts. L'Església se serveix de totes les arts, tant les de l'espai (arquitectura, escultura, pintura, orfebreria...) com les del temps (poesia, cants, música...). La litúrgia ens dóna lliçons de la més depurada estètica.

Antoni Gaudí: Tot monument sol tenir una qualitat distintiva, característica, que mostra com a predominant damunt totes les altres, Aquesta qualitat característica de la Seu mallorquina és la proporcionalitat, l'harmònica correlació de dimensions, tant de dins com de fora... I és ben coneixedora i manifesta la intenció del qui va idear aquesta Seu, que brillàs i resplendís tal mèrit.

Arxiduc Lluís Salvador: La pedra ha adquirit amb el temps, principalment la que correspon a la part de la mar, una bella pàtina de color groc daurat que dóna un gran encant a tot l'edifici; particularment quan el sol la il·lumina s'encén tot amb un matís calent i molt suau que únicament el temps i el sud poden comunicar a una pedra.

Baltasar Coll i Tomàs: Més imponent que airosa, més sòbria que augusta, més severa que rica, més grandiosa que delicada, ha merescut el títol de la més bella victòria de l'esperit damunt la pedra, que hagi vist l'Edat Mitjana. La seva privilegiada situació, en primera línia, a l'aresta de la murada romana; la color pàl·lida de les pedres; el ritme de plens i buits creat pels vigorosos contraforts; la singular audàcia constructiva de la seva fàbrica; l'altura mai vista de les seves voltes; l'empenta atrevida dels seus arcs i la lleugeresa fins i tot temerària de les seves columnes; els bellíssims efectes de llum de rosetons i vitralls i – paradoxalment – la grandiosa nuesa de les superfícies atorguen a

l'edifici, segons opinió dels crítics, la categoria d'un dels tres o quatre temples que ofereixen més interès en tot el món.

Bernat Julià, La Catedral de Mallorca: El resultat de quatre-cents anys de feina ha estat extraordinari. La Seu, una de les catedrals gòtiques més grans d'Europa, té una planta rectangular de tres naus, divuit capelles laterals, trenta-dos finestrals i set rosasses. La sensació de verticalitat és produïda pels forts i contraforts que la sostenen. Ocupa una àrea de 6.600 m², hi caben prop de cinc mil persones i l'envergadura de les catorze columnes octogonals només és superada pel Duomo de Milà.

Chamberlin: En la Catedral el visitante verá una de las mejores obras de la Cristiandad. La afirmación parecerá exagerada y parcial a aquellos que la desconozcan ni hayan oído hablar de ella; pero a los que tengan antecedentes suyos les parecerá una verdad establecida, pues es aquella catedral una de las diez primeras iglesias del mundo entero, considerada bajo el punto de vista arquitectónico. Cram, el gran arquitecto americano creador de la catedral de New York, declara, después de serios estudios técnicos, que es una de las tres o cuatro primeras.

Ch. W. Wood: El efecto que causa su inmenso volumen se acrecienta por el hecho de poderla contemplar de golpe, totalmente a la primera ojeada. Al principio semeja un poco vacía, pero esto le añade también grandeza y majestad... H.C., con sus vastos conocimientos sobre estas materias, estaba simplemente atónito. Primeramente pensé que iba a prorrumper en exclamaciones admirativas, pero, afortunadamente, la reacción que tal maravilla produjo en él fue la opuesta; le dejó sin habla.

G. Terrassa, Anales de la Isla y Reino de Mallorca: Conquistada y entrada la ciudad, anteponiendo el Señor Rey a todas las cosas la honra de Dios y su Divino culto, mandó desde luego erigir la iglesia Catedral, dando el terreno necesario para su construcción delante de su Real palacio, bajo la invocación de nuestra Señora cuya figura, que consigo llevó, dio para el altar mayor.

Joan Rubió i Bellver: A la Seu de Mallorca res us fa nosa. Els vostres ulls poden abraçar, des de qualsevol lloc on sigueu, tota la seva immensitat. A la majoria de les altres catedrals, les columnes us entrebanquen, topeu amb elles, sempre en teniu un

parell davant els ulls. Al sortir de la Seu de Mallorca, quasi no us recordeu de si n'hi heu vistes!

Mn. Costa i Llobera: Oh Virgen purísima, haced que el concepto de la Iglesia, tan altamente expresado en esta Catedral insigne sea prácticamente traducido en nuestra sociedad para que podamos todos formar parte de la Iglesia definitiva, pura e inmaculada en el jubileo de la eterna gloria.

Mn. Costa i Llobera: Emblema y representación de la Iglesia, el templo mismo representa a María, especialmente la Catedral o Iglesia madre. Símbolo, pues, de la Virgen soberana es la augusta Catedral y que comenzada por Jaime el Conquistador, grande como su fe y magnífica como su piedad, fue precisamente dedicada a la Reina de los cielos.

Miquel S. Oliver: Si un dia entreu a la Catedral de bon matí, mireu-la, reflectida, en la pila de l'aigua beneita, com la Catedral de Rouen a Madame Bovary. Ses naus altíssimes, esfereïdores. Se trabuquen endins, endins, sostingudes per columnes dèbils com canyes. Baixant els quatre graons del portal d'Almoïna, involuntàriament s'arrufa i encongeix el cap com per un moviment de terror. La grandària sembla insostenible, inestable, cosa d'equilibri sense durada..., i fa set-cents anys que s'aguanta dreta. Tancar el major espai amb la menor quantitat de pedra, sembla el problema resolt per aquells humils imaginaires i mestres de l'obra de la Seu.

Pablo Piferrer y José Mª Quadrado: Si caben en el género gótico sublimidad en la idea general, delicadeza, lujo y elegancia en las partes, la entrada lateral de Mediodía, o del Mirador, reúne todas esas prendas, cada una de las cuales basta a dar valor y renombre a cualquier fábrica.

Pedro Antonio Matheu: Vista desde el histórico castillo de Bellver, parecía a Jovellanos – que allí pasó más de un lustro de cautiverio – una grande nave almiranta entre pequeñas corbetas. Lavedán la comparaba a un monumental órgano de piedra, y algún literato la ha llamado suntuoso bajel de ámbar anclado en la costa... El resultado es un edificio de enormes proporciones en largo y ancho, con predominio de líneas verticales y distintas de los tipos corrientes de templos medievales. Su originalidad comienza ya en la planta, angular, seca de líneas, sin ninguna curva ni ángulo que no

sea recto al nivel del suelo y con tres cuerpos enfilados, de tamaña creciente desde Oriente a Occidente: la capilla de la Trinidad, rectangular y de pequeño tamaño; el amplio presbiterio o capilla Real y el enorme bloque de las naves.

Santiago Rusiñol: Aquest temple és una gran flor del jardí de la humanitat. Poques vegades els homes hauran fet servir la matèria per espiritualitzar-la tant. Són moments feliços del món. Moments en què el misticisme es cristal·litza en obra d'art, en què el pensament es reclou, i l'ànima agafa forma. La Seu de Palma és una illa que ha nascut al cor d'una altra illa. Tant hi ha nascut, que enlloc com aquí dintre un es troba tant dintre mateix de Mallorca. L'isolament és tan gran, la pau hi és tan definitiva, que, sentint la remor de la mar, un es figura embarcat en una illa meravellosa que navega com una nau.

Santiago Rusiñol: Es una gran flor del jardín de la humanidad. Pocas veces el hombre habrá hecho servir la materia para espiritualizarla tanto. Son momentos felices del mundo... La Catedral de Palma es una isla nacida en el corazón de otra isla... Uno quisiera ser santo de piedra para poder estar allí siglos y siglos

Santiago Rusiñol: No creo pueda verse un templo que con mayor simplicidad de medios llegue a más alta belleza, que con menos líneas alcance más arte y con menos medios de construcción consiga mayor armonía

Santiago Rusiñol: Toda la aspereza de la piedra que puedas ver en la fachada, en el interior será dulzura; la fortaleza de fueron dentro será suavidad; la desolación, compañía; la severidad, perdón, y todo el poder que representa aquel castillo rendido por las olas, una vez dentro será consuelo de ligereza y gracia

Joan Miró: En haver berenat, anava a la Seu de Palma per sentir assajar un organista. Jo m'inspirava en aquell interior gòtic, evocant-ne les hermoses formes arquitectòniques. La llum esclatava dins l'obscuritat a través dels vitralls, com una flamarada roja. La catedral, a aquella hora, encara era en silenci. La música d'orgue i la llum escolant-se pels vitralls em suggerien una gran diversitat de formes.